

Tárgy: igényérvényesítés jogellenes módja

**Budapesti Regionális Fegyelmi Bizottság
Fegyelmi Tanácsa**

Ügyszám: **2025. F. 140/7.**

A Budapesti Regionális Fegyelmi Bizottság Fegyelmi Tanácsa [...] budapesti ügyvéd ellen folyamatban lévő fegyelmi eljárásban 2025. április 23. napján tárgyalás tartása nélkül meghozta az alábbi fegyelmi

h a t á r o z a t o t :

A Fegyelmi Tanács megállapítja, hogy [...] eljárás alá vont ügyvéd **1 rendbeli szándékos fegyelmi vétséget követett el**, ezért őt a fegyelmi tanács

**200.000.- Ft (azaz kettőszázezer forint)
pénzbírság**

fegyelmi büntetéssel sújtja, melynek **végrehajtását 1 (egy) évre felfüggeszti.**

A Fegyelmi Tanács kötelezi az eljárás alá vont ügyvédet arra, hogy 30.000,-Ft átalányköltséget 30 napon belül fizessen meg a Budapesti Ügyvédi Kamara pénztárába, vagy banki utalással teljesítse a Budapesti Ügyvédi Kamara bankszámlájára.

I n d o k o l á s

A bejelentés és az előzetes vizsgálat:

A bejelentő 2024. szeptember 24-én beadvánnyal fordult a Budapesti Ügyvédi Kamarához, amelyben az eljárás alá vont ügyvéd ügyvédhez méltatlan tartalmú levelét kifogásolta.

A vezető fegyelmi biztos 2024. szeptember 30-án előzetes vizsgálatot rendelt el, egyben felhívta az eljárás alá vont ügyvéd figyelmét arra, hogy a vizsgálat lefolytatásához szükséges releváns iratait 8 napon belül köteles, az észrevételeit pedig jogosult a kamarának megküldeni. A Budapesti Ügyvédi Kamara elnöke a bejelentőt az előzetes vizsgálat elrendeléséről értesítette.

Az előzetes vizsgálati eljárás során előterjesztett iratában az eljárás alá vont ügyvéd vitatta a fegyelmi felelősséget, egyúttal az ügyben keletkezett iratokat csatolta.

A fegyelmi biztos a hivatalból indult előzetes vizsgálatot további 3 hónappal meghosszabbította.

A fegyelmi biztos a hivatalból indult előzetes vizsgálati eljárás eredményeként 2025. február 28-án fegyelmi eljárást kezdeményezett, amelyről a bejelentőt is tájékoztatta. Indítványában 1 rendbeli szándékos fegyelmi vétségben kérte marasztalni az eljárás alá vont ügyvédet.

A fegyelmi tanács elnöke az iratokat 2025. április 7-én átvette és az ügy tárgyaláson kívül történő elbírálását kezdeményezte. A fegyelmi biztos az ügy tárgyaláson kívüli elbírálásával egyetértett, az elrendelő határozatban megállapított tényállás fenntartása mellett 1 rendbeli szándékos fegyelmi vétség megállapítását és az alsó határhoz közeli mértékű pénzbírság büntetés kiszabását indítványozta. A fegyelmi tanács elnöke az eljárás alá vont ügyvédet tájékoztatta az ügy tárgyaláson kívüli elbírálásáról és megküldte a részére a fegyelmi biztos indítványát azzal, hogy az abban, illetve a korábban megküldött fegyelmi eljárást kezdeményező határozatban foglaltakra a kézhezvételétől számított 15 napon belül tegye meg az észrevételeit. A tárgyaláson kívüli elbírálásról a fegyelmi tanács elnöke a bejelentőt is tájékoztatta.

Az eljárás alá vont ügyvéd beadványában - fenntartva korábbi beadványában foglaltakat is - részletes védekezést terjesztett elő, a fegyelmi felelősségét vitatta.

A tényállás:

A bejelentő gazdasági társaság és a B. Betéti Társaság között 2023. július 3. napján alvállalkozói szerződés jött létre.

Az alvállalkozói tevékenység teljesítése során a két gazdasági társaság között elszámolási vita alakult ki, mert a bejelentő gazdasági társaság hibás teljesítésre hivatkozással a 25.000.000,-Ft-os vállalkozói díjból csupán 19.500.000,-Ft-ot teljesített az alvállalkozónak.

A B. Betéti Társaság ezért 2024. augusztus 28. napján megbízást, valamint ügyvédi meghatalmazást adott az eljárás alá vont ügyvédnek alvállalkozói díjigénye érvényesítésére. Az eljárás alá vont ügyvéd 2024. augusztus 28-án vette fel a jogviszony rendezése érdekében a kapcsolatot udvarias hangvétellű e-mailben megküldött levélben a bejelentő ügyvezetőjével, amelyre érkezett elutasító választ követően 2024. szeptember 11. napján e-mailben küldött választ, amelyek az alábbiakat tartalmazták:

„Továbbá, mivel a beruházóval történő megegyezése során nem volt tekintettel a megbízóm által elvégzett munka ellenértékére és ennek rendezésére, megállapítható, hogy ügyfelemet csalással vette rá a munka elvégzésére, tudva, hogy annak ellenértékét legfeljebb nem fogja majd megfizetni, így az ügyben büntetőeljárást is kezdeményezek. A beruházóval szemben az Ön társaságának követelése az én ügyfelem követelésének (vállalkozói díjának) a fedezetét képezte. Ügyfelem feljelentést kíván tenni ismeretlen tettes, de tényszerűen önnel szemben. A bűncselekmény akkor válik megvalósultnak, ha Ön a szerződés lezárását a fizetési kötelezettség felróható elmulasztásával kívánja megvalósítani.

A család törvényi tényállása mellett a 2012. évi C. törvény, azaz a Büntető Törvénykönyv (a továbbiakban: Btk.) az alábbi itt releváns rendelkezéseket tartalmazza:

Tartozás fedezetének elvonása

405. § (1) Aki írásbeli szerződés alapján fennáll követelés fedezetéül szolgáló vagyont részben vagy egészben elvonja, és ezzel a tartozás kiegyenlítését részben vagy egészben meghiúsítja, vétség miatt egy évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.

Saját tőke csorbítása

407. § A részvénytársaság, a korlátolt felelősségű társaság, a szövetkezet, az európai részvénytársaság vagy az európai szövetkezet vezető tisztségviselője vagy tagja, aki a társaság saját tőkéjét részben vagy egészben elvonja, büntett miatt három évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.

Hűtlen kezelés

376. § (1) Akit idegen vagyon kezelésével bíztak meg, és ebből folyó kötelességének megszegésével vagyoni hátrányt okoz, hűtlen kezelést követ el.

Megbízóm tájékoztatása szerint az elvégzett munkájának ellenértékét nem kívánja ajándékba adni sem Önnek, sem a beruházónak azáltal, hogy Ön a megbízóm hátrányára kötött egyezséget a beruházóval. Megbízóm minden jogi eszközt igénybe kíván venni a jogos követelése érvényesítése érdekében.

Ez alapján bízom abban, hogy Ön hajlik arra, hogy nem vitatja tovább minden alap nélkül a megbízóm követelését és nem teszi ki magát a peres és a büntető eljárásoknak, hanem hajlandó a megbízómmal egy kompromisszumos egyezség megkötésére és annak teljesítésére.”

Az eljárás alá vont ügyvéd védekezése:

Az eljárás alá vont ügyvéd a beadványaiban a fegyelmi felelősségét vitatta.

Álláspontja szerint minden törvényes eszközt köteles igénybe venni az ügyfele jogai és jogos érdekeinek az érvényesítésére, főleg, ha ügyfelének kifejezetten kérése annak vizsgálata, hogy az esemény több, mint egy gazdasági esemény, szerinte a másik fél bűncselekményt követett el a sérelmére, melyre a megbízott ügyvéd nem mondhat NEM-et. A bejelentő a vállalkozói díj utolsó részletének kifizetését jogellenesen tagadta meg, sőt már a munka elvégzésére is csalással vette rá, tudva, hogy legfeljebb azt nem fogja megfizetni. Az intenzívebb energiával való fellépésének oka az udvarias és egyezsége törekvő e-mailjének a bejelentő általi arrogáns elutasítása volt. A levelében a büntetőeljárást jogszerűen mutatta be, álláspontja szerint az nem arrogáns büntetőeljárással való fenyegetőzés. A bejelentőt nem fenyegette meg büntetőeljárással, hanem kizárólag tényeket közölt tájékoztatásként, miszerint peres- és büntetőeljárásoknak teszi ki magát, ha nem hajlandó kompromisszumos egyezség megkötésére és annak teljesítésére.

Álláspontja szerint tisztázandó a büntetőeljárással való fenyegetés és a büntetőeljárás jogszerű bemutatása közötti különbség, mivel a tényszerű közlés nem valósíthat meg fegyelmi felelősséget, erre tekintettel az eljárás megszüntetését kérte. Fegyelmi felelősségének megállapítása esetére kérte, hogy a pénzbírság az alsó határon maradjon, mivel a mai gazdasági környezetben az ügyvédi hivatás tisztességes végzése nem eredményez busás ügyvédi megbízási díjakat, ekként a magasabb szankció teljesítése nehézségekkel járna.

A fegyelmi biztos végindítványa:

A fegyelmi biztos a fegyelmi eljárást kezdeményező határozatában indítványozta annak a megállapítását, hogy az eljárás alá vont ügyvéd azzal a magatartásával, hogy arra használta a megindítandó eljárások közül a büntetőeljárás kilátásba helyezését, hogy rákényszerítse a bejelentőt megállapodás létrehozására, valamint az általa elvárt magatartás teljesítésére, megsértette az Üttv. 1. § (3) bekezdését és az Üttv. 107. § a) pontjába ütköző 1 rendbeli szándékos fegyelmi vétséget követett el.

A fegyelmi biztos a végindítványában indítványozta, hogy az eljárás alá vont ügyvéddel szemben a fegyelmi tanács az Üttv. 108. § b) pontja alapján pénzbírság fegyelmi büntetést alkalmazzon, melynek mértékét annak alsó határához közel állapítsa meg, egyúttal marasztalja az eljárás költségeiben. A fegyelmi büntetés kiszabása körében enyhítő körülményként kérte értékelni az eljárás alá vont ügyvéd fegyelmi előéletét, míg súlyosító körülményként indítványozta figyelembe venni a hasonló ügyvédi magatartások elszaporodottságát.

A Fegyelmi Tanács döntése és jogi indoka:

A fegyelmi biztos indítványa túlnyomórészt alapos.

A fegyelmi tanács megítélése szerint az eljárás alá vont ügyvéd 2024. szeptember 11-i e-mailjében küldött levelének az alábbi mondatai

„Továbbá, mivel a beruházóval történő megegyezése során nem volt tekintettel a megbízóm által elvégzett munka ellenértékére és ennek rendezésére, megállapítható, hogy ügyfelemet csalással vette rá a munka elvégzésére, tudva, hogy annak ellenértékét legfeljebb nem fogja majd megfizetni, **így az ügyben büntetőeljárást is kezdeményezek.** A beruházóval szemben az Ön társaságának követelése az én ügyfelem követelésének (vállalkozói díjának) a fedezetét képezte. Ügyfelem **feljelentést kíván tenni ismeretlen tettes, de tényszerűen önnel szemben. A bűncselekmény akkor válik megvalósultnak, ha Ön a szerződés lezárását a fizetési kötelezettség felróható elmulasztásával kívánja megvalósítani.**”

„Ez alapján bízom abban, hogy Ön hajlik arra, hogy nem vitatja tovább minden alap nélkül a megbízóm követelését és nem teszi ki magát a peres és a büntető eljárásoknak, hanem hajlandó a megbízómmal egy kompromisszumos egyezség megkötésére és annak teljesítésére.”

alkalmasak arra, hogy a bejelentő akaratára jelentős ráhatással legyenek és rá komoly nyomást gyakoroljon, ezzel az eljárás alá vont ügyvéd túllépte az etikailag még elfogadható magatartást és megszegte az alábbi szabályokat:

Az ügyvédi tevékenységről szóló 2017. évi LXXVIII. törvény (Üttv.) 1. § (1) Az ügyvédi hivatás - jogi szakértelemmel, törvényes eszközökkel és módon, a közhatalmi szervektől függetlenül - az ügyfél jogai és jogos érdekei érvényesítésének, kötelezettségei teljesítésének elősegítésére, az ellenérdekű felek közötti jogvita - lehetőség szerinti - megegyezéssel történő lezárására irányuló tevékenység, amely tevékenység magában foglalja az igazságszolgáltatásban való közreműködést.

Az **Üttv. 1. § (3) bekezdése** szerint az ügyvédi tevékenység gyakorlójának az ügyvédi tevékenységet lelkiismeretesen, a legjobb tudása szerint, **a jogszabályok megtartásával kell gyakorolni.**

Az ügyvédi hivatás etikai szabályairól és elvárásairól szóló 6/2018. (III. 26.) MÜK szabályzat az ÜESZ 2.1. pontja alapján az ügyvédi tevékenység gyakorlója köteles igénybe venni minden **törvényes eszközt** ügyfele jogai és jogos érdekei érvényesítéséhez, ennek keretében jogi képviselő ellátása esetén az ellenérdekű fél jogi képviselőjével, annak hozzájárulása esetén vagy jogi képviselő hiányában közvetlenül az ellenérdekű féllel, továbbá - **jogellenes befolyásolásuk nélkül** - a tanúval, a szakértővel és az eljárás más résztvevőivel értekezhet és információkat cserélhet.

Az **Üttv. 107. § a)** pontja értelmében fegyelmi vétséget követ el az ügyvéd, ha az ügyvédi tevékenység gyakorlása során az e tevékenység gyakorlásából eredő, jogszabályban, a Magyar Ügyvédi Kamara Alapszabályában és a területi kamara alapszabályában (a továbbiakban együtt: alapszabály), vagy etikai szabályzatban meghatározott köteleességét szándékosan vagy gondatlanságból megszegi.

Az ÜESZ 12.1 pontja az ügyvédi tevékenység gyakorlójának kötelezettségeit a kamarai szervek minden szabályzatára és határozatára kiterjeszti.

A jelen eljárásban a fegyelmi tanácsnak abban kellett állást foglalnia, hogy az eljárás alá vont ügyvéd bejelentőnek küldött 2024. szeptember 11-i levelének tartalma megvalósít-e fegyelmi vétséget. A fegyelmi felelősség körében a konkrét ügyvédi kommunikációt kellett vizsgálni, nem pedig a büntetőjogi értékelés esetleges megalapozottságát. A büntetőjogi felelősségre vonatkozó tájékoztatás nem célozhatja, hogy a büntetőeljárással történő fenyegetettség révén legyen kikényszeríthető a képviselt ügyfél álláspontjának elfogadása.

A fegyelmi tanács megítélése szerint az Üttv. 1. § (1) bekezdésében és az ÜESZ 2.1. pontjában megjelölt jogi szakértelem és törvényes eszköz fogalmába beleértendő az is, hogy az ügyvéd presszionáló vagy akarathajlító közlést tartalmazó levelet nem küld az ellenérdekű félnek. Nem minősül törvényes eszköznek az, hogy polgári igény érvényesítésével kapcsolatosan büntetőeljárás kilátásba helyezésével kívánja az ügyet megoldani, akár a saját ügyfele kérésének engedve. A levél a **büntetőjogi tényállásokat is azok teljes és szó szerinti ismertetését tartalmazta**, amellyel vitathatatlanul azt célozta, hogy a bejelentő akaratát az elszámolási vitában maga felé hajlítsa.

A fegyelmi tanács megítélése szerint ez nem pusztán tényközlés és tájékoztatás a büntetőeljárás folyamatáról, hanem a bejelentőre olyan akarathajlító nyomásgyakorlás, amivel az eljárás alá vont ügyvéd a megállapodást és annak teljesítését kívánta elérni. A büntetőjogi következményekkel való fenyegetés nem a megengedett törvényes eszköze az igényérvényesítésnek. Törvényes eszköz maga a jogos igény érvényesítése céljából történő feljelentés, azonban a levélben az azzal való fenyegetés nem. A feljelentés, mint joghátrány kilátásba helyezése a levélben meghatározott módon aránytalan joghátrányt jelent, még akkor is, ha annak célja a helyzet megoldása. A 2024. szeptember 11-i levélben meghatározott igény jogszerűségének vizsgálata bírósági és hatósági hatáskör, emiatt a polgári jogi igény érvényesítése érdekében a büntető eljárás kilátásba helyezése a fegyelmi tanács megítélése szerint aránytalan joghátrányt jelent.

Egy büntetőeljárás terhelti pozíciója (az eljárás kimenetelétől függetlenül is) általában súlyosabb következményekkel jár, mint egy polgári perben való alperesi részvétel.

Ezért a büntető feljelentés kilátásba helyezése már nagyon könnyen alkalmas lehet a címzett tényleges akaratának befolyásolására, elhajlítására, a fenyegetettség érzetének kialakítására. A polgári jogi igény érvényesítése céljából a büntetőfeljelentés kilátásba helyezése a fenti okokból a fegyelmi tanács megítélése szerint nem méltó az ügyvédi tevékenységhez, és nem is minősül törvényes eszköznek, még akkor sem, ha az önkéntes teljesítés elmaradását követően ténylegesen megindítják a büntető eljárást is és a polgári jogi igény érvényesítésére is sor kerül. A büntetőeljárás céljai a bűnösség megállapítása (vagy meg nem állapítása), büntetés alkalmazása, általános és speciális prevenció és nem a reparáció.

Az sem elfogadható indok, hogy az eljárás alá vont ügyvéd a saját ügyfele kérését teljesítette a bejelentő magatartásának vizsgálatával, mivel az azzal kapcsolatos intézkedésnek mindenkor a törvényes kereteken belülnek kell maradnia. Az ügyvédnek azon kötelezettsége, hogy elsődlegesen a peren kívüli megoldást segítse, nem vezethet olyan hangvételű levél megküldéséhez, ami alkalmas az ellenérdekű fél megfélemlítésére.

A fentiek alapján a fegyelmi tanács megállapította, hogy az eljárás alá vont ügyvéd a 2024. szeptember 11-i levelében a fent hivatkozott mondatokat az általános törvényi és etikai előírásokban és elvárásokban meghatározott határokat túllépve fogalmazta meg. A büntetőeljárás kilátásba helyezése alkalmas arra, hogy a bejelentőben félelmet váltson ki és az akaratára hatással legyen. **Az ilyen súlyos joghátrány kilátásba helyezése a bejelentő számára fenyegető jellegű és az vitathatatlanul a magatartásának befolyásolását célozta, mely a fenti magatartási szabályokkal ellentétes.**

Ez független attól, hogy eljárás alá vont ügyvéd a bejelentő magatartását helyesen ítélte-e meg jogellenesnek, figyelemmel arra, hogy annak megállapítása bírósági, hatósági jogkör.

Figyelemmel arra, hogy az Üttv. és az ÜESZ. nem tartalmaz a levelezéssel kapcsolatos speciális szabályt, így az általános szabályok az irányadóak és a fentiek miatt a fegyelmi tanács megállapította, hogy eljárás alá vont ügyvéd a fenti szabályokat megszegte és az eljárás alá vont ügyvéd a fenti magatartásával megsértette a hivatkozott rendelkezéseket, amellyel 1 rendbeli szándékos fegyelmi vétséget valósított meg.

A fegyelmi tanács a büntetést az ügy összes körülményére tekintettel az **Üttv. 108. § a)** pontja és a **109. § (1)** bekezdése alapján állapította meg az általa mérlegelt alábbi szempontok figyelembevételével.

A büntetés kiszabás körében a fegyelmi tanács osztotta a fegyelmi biztos álláspontját, és megállapította, hogy a rendelkező részben megjelölt összegű pénzbírság fegyelmi büntetés áll arányban a cselekmény tárgyi súlyával, azzal azonban, hogy **az enyhítő körülmény miatt a pénzbírság fegyelmi büntetés végrehajtásának felfüggesztésére látott lehetőséget**, figyelemmel az Üttv. 111. § (1) bekezdésében és az Üttv. 127. § (2) bekezdésében foglaltakra is. A fegyelmi tanács a felfüggesztés időtartamát - igazodva az elkövetett cselekmény tárgyi súlyához – 1 (egy) évben határozta meg.

A fegyelmi tanács súlyosító körülményként értékelte eljárás alá vont ügyvéd fegyelmi előéletét, enyhítő körülményként figyelembe vette az eljárás alá vont ügyvéd részletes és minden körülményre kiterjedő tényelődését. A fegyelmi tanács nem osztotta a fegyelmi biztos álláspontját, hogy az eljárás alá vont ügyvéd fegyelmi előélete enyhítő körülmény lenne, valamint súlyosító körülményként nem értékelte - az indítványtól eltérően - a hasonló ügyvédi magatartások elszaporodottságát, mivel az ezzel kapcsolatos pontos statisztikai adatok nem nyilvánosak, azokat az eljárás alá vont ügyvéd nem ismerheti.

A fegyelmi tanács a határozatát az Üttv. 127. § (1) bekezdése és a FESZ 22.1. pontja alapján tárgyalás tartása nélkül hozta meg, figyelemmel arra is, hogy az ügy elbírálásához szükséges bizonyítékok rendelkezésre álltak, a megállapított fegyelmi vétség egyértelmű, a fegyelmi felelősség megállapításához további bizonyítás felvétele nem vált szükségessé.

A fegyelmi tanács az eljárás alá vont ügyvédet az Üttv. 142. § (2) bekezdése, a FESZ 40.2.b) pontja alapján a fegyelmi eljárás átalányköltségének megfizetésére kötelezte.

Felhívja a fegyelmi tanács az eljárás alá vont ügyvéd figyelmét az Üttv. 22. § (1) bekezdés g) pontjában és a 149. § (1) bekezdés b) pontjában, valamint (6) bekezdésében foglaltakra, különös tekintettel arra, hogy a végrehajtható (jelen esetben az átalány költség vonatkozásában végrehajtható) fegyelmi határozatból fakadó fizetési kötelezettség felszólítás ellenére történő nem teljesítése a kamarai tagság megszüntetését eredményezi.

A fegyelmi tanács határozata 2025. május 22. napján jogerős és a felfüggesztett büntetés kivételével végrehajtható.

(Budapesti Regionális Fegyelmi Bizottság – 2025. F. 140.)